

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 22ας Οκτωβρίου 2015*

«Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006 — Διαδικασία ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής — Εκπρόθεσμη δήλωση αντιρρήσεων — Άρθρο 20, παράγραφος 2 — Αίτηση επανεξετάσεως της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής — Ένσταση ελλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας του δικαστηρίου εκδόσεως της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής — Ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής εκδοθείσα εσφαλμένως λαμβανομένων υπόψη των οριζόμενων με τον κανονισμό απαιτήσεων — Ανυπαρξία “πρόδηλου” χαρακτήρα — Μη συνδρομή “εξαιρετικών” περιστάσεων»

Στην υπόθεση C-245/14,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Handelsgericht Wien (Αυστρία) με απόφαση της 8ης Απριλίου 2014, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 21 Μαΐου 2014, στο πλαίσιο της δίκης

Thomas Cook Belgium NV

κατά

Turner Hotel GmbH,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen (εισηγητή), πρόεδρο του τρίτου τμήματος, προεδρεύοντα του τετάρτου τμήματος, J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal και K. Jürimäe, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Cruz Villalón

γραμματέας: K. Malacek, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ’ ακροατηρίου συζητήσεως της 16ης Απριλίου 2015,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Turner Hotel GmbH, εκπροσωπούμενη από τους C. Linser και P. Linser, Rechtsanwälte,
- η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον G. Eberhard,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον T. Henze και την J. Kemper,
- η Πορτογαλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους L. Inez Fernandes και E. Pedrosa,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον M. Wilderspin,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 2ας Ιουλίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής (ΕΕ L 399, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 936/2012 της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2012 (ΕΕ L 283, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 1896/2006).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της Thomas Cook Belgium NV (στο εξής: Thomas Cook), εταιρίας εγκατεστημένης στο Βέλγιο, και της Thurner Hotel GmbH (στο εξής: Thurner Hotel), εταιρίας εγκατεστημένης στην Αυστρία, ως προς διαδικασία ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 1896/2006

- 3 Η αιτιολογική σκέψη 9 του κανονισμού 1896/2006 έχει ως εξής:
«Στόχος του παρόντος κανονισμού είναι η απλούστευση, επιτάχυνση και μείωση των εξόδων της εκδίκασης διαφορών για διασυννοριακές υποθέσεις όσον αφορά μη αμφισβητούμενες χρηματικές αξιώσεις με τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας διαταγής πληρωμής [...].»
- 4 Η αιτιολογική σκέψη 16 του κανονισμού αυτού ορίζει:
«Το δικαστήριο θα πρέπει να εξετάζει την αίτηση, συμπεριλαμβανομένων των θεμάτων της δικαστικής αρμοδιότητας και της περιγραφής των αποδεικτικών στοιχείων, βάσει των πληροφοριακών στοιχείων που παρέχονται στο έντυπο της αίτησης. Έτσι το δικαστήριο θα έχει τη δυνατότητα να προβαίνει σε εξέταση κατ' αρχάς του βασίμου της αξίωσης και, μεταξύ άλλων, να αποκλείει προδήλως αβάσιμες αξιώσεις ή απαράδεκτες αιτήσεις. Η διεξαγωγή εξέτασης από δικαστή δεν θα πρέπει να είναι αναγκαία.»
- 5 Η αιτιολογική σκέψη 25 του εν λόγω κανονισμού ορίζει:
«Μετά τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή δήλωσης αντιρρήσεων, σε ορισμένες εξαιρετικές περιστάσεις, ο καθού θα πρέπει να δικαιούται να ζητήσει την επανεξέταση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής. Η επανεξέταση σε εξαιρετικές περιστάσεις δεν θα πρέπει να σημαίνει ότι παρέχεται στον καθού δεύτερη ευκαιρία να αντικρούσει την αξίωση. Κατά τη διαδικασία επανεξέτασης, η ουσία της αξίωσης δεν θα πρέπει να αξιολογείται πέραν των λόγων που απορρέουν από τις εξαιρετικές περιστάσεις που επικαλείται ο καθού. Οι άλλες εξαιρετικές περιστάσεις θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν την περίπτωση κατά την οποία η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής βασίσθηκε σε ψευδή στοιχεία που περιλαμβάνονται στο έντυπο της αίτησης.»

6 Κατά την αιτιολογική σκέψη 29 του ίδιου αυτού κανονισμού, σκοπός του είναι η «καθιέρωση ενιαίου, ταχέος και αποτελεσματικού μηχανισμού για την είσπραξη μη αμφισβητούμενων χρηματικών αξιώσεων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

7 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 1896/2006 ορίζει:

«Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί:

α) στην απλούστευση, επιτάχυνση και μείωση των εξόδων της εκδίκασης διαφορών για διασυνοριακές υποθέσεις όσον αφορά μη αμφισβητούμενες χρηματικές αξιώσεις, με τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής·

[...]».

8 Κατά το άρθρο 5 του κανονισμού αυτού, ως «δικαστήριο προέλευσης» νοείται «το δικαστήριο που εκδίδει ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής».

9 Το άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Δικαστική αρμοδιότητα», προβλέπει στην παράγραφο του 1:

«Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, η δικαστική αρμοδιότητα προσδιορίζεται σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες κοινοτικού δικαίου, ιδίως του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 [του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1)].»

10 Το άρθρο 7, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού ορίζει:

«Η αίτηση [για ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής] περιλαμβάνει:

α) τα ονόματα και τις διευθύνσεις των διαδίκων και, κατά περίπτωση, των αντιπροσώπων τους, καθώς και τα στοιχεία του δικαστηρίου στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση·

[...]

ε) την περιγραφή των αποδεικτικών στοιχείων που υποστηρίζουν την αξίωση·

στ) τα στοιχεία στα οποία θεμελιώνεται η δικαστική αρμοδιότητα·

[...]».

11 Το άρθρο 8 του κανονισμού 1896/2006, με τίτλο «Εξέταση της αίτησης», έχει ως εξής:

«Το δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής εξετάζει, το συντομότερο δυνατό και με βάση το έντυπο αίτησης, αν πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων [6 και 7] και αν η αξίωση φαίνεται ότι είναι βάσιμη. Η εξέταση αυτή μπορεί να λαμβάνει τη μορφή αυτοματοποιημένης διαδικασίας.»

12 Το άρθρο 12, παράγραφοι 1 και 3 έως 5, του κανονισμού 1896/2006 έχει ως εξής:

«1. Αν πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 8, το δικαστήριο εκδίδει, το συντομότερο δυνατό, και κανονικά εντός 30 ημερών μετά την κατάθεση της αίτησης, ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής δια του τυποποιημένου εντύπου Ε που παρατίθεται στο Παράρτημα V.

[...]

3. Με την ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, γνωστοποιείται στον καθού ότι έχει τις εξής δυνατότητες επιλογής:

α) να καταβάλει στον αιτούντα το ποσό το οποίο ορίζεται στη διαταγή·

ή

β) να αντιταχθεί στη διαταγή με την κατάθεση δήλωσης αντιρρήσεων στο δικαστήριο προέλευσης, που αποστέλλεται εντός 30 ημερών από την επίδοση ή την κοινοποίηση της διαταγής στον καθού.

4. Στην ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, ο καθού ενημερώνεται ότι:

α) η διαταγή πληρωμής εκδόθηκε με βάση τα πληροφοριακά στοιχεία που παρέσχε ο αιτών και δεν επαληθεύτηκαν από το δικαστήριο·

β) η διαταγή θα καταστεί εκτελεστή εκτός εάν έχει κατατεθεί δήλωση αντιρρήσεων στο δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 16·

[...]

5. Το δικαστήριο μεριμνά για την επίδοση ή την κοινοποίηση της διαταγής στον καθού σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τηρουμένων των ελαχίστων κανόνων που προβλέπονται στα άρθρα 13, 14 και 15».

13 Το άρθρο 16, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού αυτού έχει ως εξής:

«1. Ο καθού μπορεί να υποβάλει δήλωση αντιρρήσεων κατά της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής ενώπιον του δικαστηρίου προέλευσης [...].

2. Η δήλωση αντιρρήσεων πρέπει να αποστέλλεται εντός 30 ημερών από την ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης της διαταγής στον καθού.

3. Ο καθού δηλώνει στη δήλωση αντιρρήσεων ότι αμφισβητεί την αξίωση, χωρίς να πρέπει να προσδιορίζει τους σχετικούς λόγους.»

14 Με τίτλο «Επανεξέταση σε έκτακτες περιπτώσεις», το άρθρο 20, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει:

«Μετά τη λήξη της προθεσμίας του άρθρου 16, παράγραφος 2, ο καθού δικαιούται επίσης να ζητήσει την επανεξέταση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου του κράτους μέλους προέλευσης, όταν η έκδοση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής ήταν προδήλως εσφαλμένη, λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, ή λόγω άλλων εξαιρετικών περιστάσεων.»

Ο κανονισμός 44/2001

15 Το άρθρο 5 του κανονισμού 44/2001 προβλέπει:

«Πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος:

1) α) ως προς διαφορές εκ συμβάσεως, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου εκπληρώθηκε ή οφείλει να εκπληρωθεί η παροχή·

β) για τους σκοπούς της εφαρμογής της παρούσας διάταξης, και εφόσον δεν συμφωνήθηκε διαφορετικά, ο τόπος εκπλήρωσης της επίδικης παροχής είναι:

— [...]

— εφόσον πρόκειται για παροχή υπηρεσιών, ο τόπος του κράτους μέλους όπου, δυνάμει της σύμβασης, έγινε ή έπρεπε να γίνει η παροχή των υπηρεσιών·

[...]».

16 Το άρθρο 23 του κανονισμού αυτού έχει ως εξής:

«1. Αν τα μέρη, από τα οποία ένα τουλάχιστον έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους, συμφώνησαν ότι ένα δικαστήριο ή τα δικαστήρια κράτους μέλους θα δικάζουν τις διαφορές που έχουν προκύψει ή που θα προκύψουν από συγκεκριμένη έννομη σχέση, το δικαστήριο αυτό ή τα δικαστήρια του κράτους αυτού έχουν διεθνή δικαιοδοσία. Αυτή η δικαιοδοσία είναι αποκλειστική εκτός αν τα μέρη συμφώνησαν άλλως. [...]

[...]»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

17 Στις 3 Σεπτεμβρίου 2009, το πρακτορείο ταξιδιών Thomas Cook συνήψε με την Thurner Hotel σύμβαση παροχής ξενοδοχειακών υπηρεσιών.

18 Η Thurner Hotel υπέβαλε ενώπιον του Bezirksgericht für Handelssachen Wien (περιφερειακού δικαστηρίου εμπορικών υποθέσεων της Βιέννης) αίτηση εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής κατά της Thomas Cook με σκοπό την καταβολή ποσού 15 232,28 ευρώ για τη διευθέτηση τιμολογίων αντιστοιχούντων στις παρασχεθείσες από την Thurner Hotel υπηρεσίες στο πλαίσιο της εν λόγω συμβάσεως. Η Thurner Hotel προέβαλε ότι το επιληφθέν δικαστήριο είναι αρμόδιο λόγω του τόπου εκτελέσεως των υπηρεσιών αυτών.

19 Στις 26 Ιουνίου 2013, η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής κοινοποιήθηκε στην Thomas Cook σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού 1896/2006.

20 Η Thomas Cook αντιτάχθηκε στην εν λόγω ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής στις 25 Σεπτεμβρίου 2013, ήτοι μετά την πάροδο της προθεσμίας τριάντα ημερών για την υποβολή δηλώσεως αντιρρήσεων του άρθρου 16, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006, ζητώντας από το Bezirksgericht für Handelssachen Wien και την επανεξέταση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής κατά το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού.

21 Συναφώς, η Thomas Cook υποστήριξε ότι η Thurner Hotel δεν της προσκόμισε, τουλάχιστον εγκαίρως, τα αντίστοιχα τιμολόγια και ότι η επίμαχη αξίωση βασίζεται σε ψευδή στοιχεία. Εξάλλου, η Thomas Cook προέβαλε ένσταση αναρμοδιότητας των αυστριακών δικαστηρίων, επικαλούμενη την ύπαρξη ρήτρας περί παρεκτάσεως της διεθνούς δικαιοδοσίας υπέρ των βελγικών δικαστηρίων, περιλαμβανόμενη στους γενικούς όρους της επίμαχης συμβάσεως. Η Thomas Cook, προβάλλοντας τις διατάξεις του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006, ισχυρίστηκε ότι η έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του δικαστηρίου εκδόσεως της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής συνιστά λόγο επανεξετάσεως κατά το άρθρο αυτό.

22 Με διάταξη της 28ης Οκτωβρίου 2013, το Bezirksgericht für Handelssachen Wien απέρριψε την αίτηση αυτή για τον λόγο ότι η δυνατότητα επανεξετάσεως του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού πρέπει να αποτελεί το αντικείμενο συσταλτικής ερμηνείας. Κατά το δικαστήριο

αυτό, η έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής από αναρμόδιο δικαστήριο δεν συνιστά λόγο βάσει του οποίου ο οφειλέτης δύναται να ζητήσει την επανεξέταση της εν λόγω διαταγής πληρωμής δυνάμει του άρθρου αυτού.

- 23 Η Thomas Cook άσκησε έφεση κατά της διατάξεως αυτής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, διατεινόμενη ότι η ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου διαφορά αποτέλεσε αντικείμενο εσφαλμένης νομικής εκτιμήσεως και το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006 της παρέχει τη δυνατότητα να ζητήσει την επανεξέταση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.
- 24 Κατά το αιτούν δικαστήριο, η αυστριακή νομική θεωρία τάσσεται μεν υπέρ συσταλτικής ερμηνείας του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006, αλλά διατυπώνει δισταγμένες απόψεις ως προς το κατά πόσον η έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής από αναρμόδιο δικαστήριο συνιστά θεμιτό λόγο επανεξετάσεως κατά την έννοια της διατάξεως αυτής. Περαιτέρω, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι οι προβλεπόμενες στη διάταξη αυτή «εξαιρετικές περιστάσεις», από τη συνδρομή των οποίων εξαρτάται η επανεξέταση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, δεν καθορίζονται στον κανονισμό αυτό.
- 25 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Handelsgericht Wien (δικαστήριο εμπορικών υποθέσεων της Βιέννης) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Έχει ο κανονισμός 1896/2006 την έννοια ότι ο καθού μπορεί να ζητήσει την επανεξέταση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, ακόμη και όταν η διαταγή πληρωμής του επιδόθηκε μεν νόμιμα, πλην όμως, βάσει των στοιχείων που περιλαμβάνονται στο έντυπο της αιτήσεως σχετικά με τη δικαιοδοσία, έχει εκδοθεί από αναρμόδιο δικαστήριο;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Συνιστά εξαιρετική περίπτωση κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 25 [της τροποποιημένης προτάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για ευρωπαϊκή διαδικασία διαταγής πληρωμής, την οποία υπέβαλε η Επιτροπή κατά το άρθρο 250, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ, [COM(2006) 57 τελικό], η περίπτωση κατά την οποία η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής εκδόθηκε βάσει στοιχείων που παρείχε ο αιτών στο έντυπο της αιτήσεως, τα οποία μπορεί να αποδειχθούν εκ των υστέρων εσφαλμένα, ιδίως δε όταν από αυτά εξαρτάται η δικαιοδοσία του δικαστηρίου;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

- 26 Με τα δύο ερωτήματα, που πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006 έχει την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, δεν επιτρέπει στον καθού, στον οποίο κοινοποιήθηκε, σύμφωνα με τον κανονισμό αυτόν, ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, να ζητήσει βασίμως την επανεξέταση της διαταγής αυτής προβάλλοντας ότι το δικαστήριο εκδόσεως της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής κακώς έκρινε εαυτό αρμόδιο βάσει των φερομένων ως εσφαλμένων στοιχείων που παρέσχε ο αιτών στο έντυπο της αιτήσεως προς έκδοση της εν λόγω ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.
- 27 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 12, παράγραφος 3, του κανονισμού 1896/2006, εφόσον επιδοθεί στον καθού η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, σύμφωνα με τον κανονισμό αυτόν, ο καθού ενημερώνεται ότι έχει τη δυνατότητα είτε να καταβάλει στον αιτούντα το ποσόν που αναγράφεται στη διαταγή αυτή είτε να αντιταχθεί στη διαταγή αυτή, κατά το άρθρο 16 του εν λόγω κανονισμού, ενώπιον του δικαστηρίου εκδόσεως της διαταγής εντός προθεσμίας τριάντα ημερών από της επιδόσεως ή κοινοποίησεως της εν λόγω διαταγής πληρωμής.

- 28 Όπως έκρινε το Δικαστήριο στη σκέψη 30 της αποφάσεώς του *Goldbet Sportwetten* (C-144/12, EU:C:2013:393), η δυνατότητα του καθού να υποβάλει δήλωση αντιρρήσεων σκοπό έχει να αντισταθμίσει το γεγονός ότι το σύστημα που καθιερώνει ο κανονισμός 1896/2006 δεν προβλέπει τη συμμετοχή του καθού στην ευρωπαϊκή διαδικασία για την έκδοση διαταγής πληρωμής, παρέχοντάς του τη δυνατότητα να αμφισβητήσει την απαίτηση μετά την έκδοση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.
- 29 Όσον αφορά τη δυνατότητα επανεξετάσεως της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, μετά την πάροδο της προθεσμίας προς υποβολή αντιρρήσεων, η επανεξέταση μπορεί να λάβει χώρα, όπως επισημαίνει ο τίτλος του άρθρου 20 του εν λόγω κανονισμού, μόνο σε «έκτακτες περιπτώσεις».
- 30 Συναφώς, από το γράμμα του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006 προκύπτει ότι μπορεί να γίνει επανεξέταση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής σε περίπτωση μη τηρήσεως της προθεσμίας προς υποβολή αντιρρήσεων όταν η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής έχει προδήλως εκδοθεί εσφαλμένως, λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων που ορίζονται στον κανονισμό 1896/2006 ή λόγω άλλων εξαιρετικών περιστάσεων.
- 31 Εφόσον ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να περιορίσει τη διαδικασία επανεξετάσεως σε εξαιρετικές καταστάσεις, η εν λόγω διάταξη πρέπει οπωσδήποτε να αποτελέσει αντικείμενο συσταλτικής ερμηνείας (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Επιτροπή κατά Συμβουλίου, C-111/10, EU:C:2013:785, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 32 Πρώτον, πρέπει να καθοριστεί αν, σε κατάσταση όπως αυτή της κύριας δίκης, η διαταγή αυτή «προδήλως» εκδόθηκε εσφαλμένως λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων που ορίζονται στον κανονισμό 1896/2006.
- 33 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, η αίτηση για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τα στοιχεία του δικαστηρίου στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση καθώς και τα στοιχεία στα οποία θεμελιώνεται η δικαστική αρμοδιότητα του εν λόγω δικαστηρίου.
- 34 Δυνάμει του άρθρου 8 του εν λόγω κανονισμού, το δικαστήριο αυτό εξετάζει, το συντομότερο δυνατόν και βάσει του εντύπου της αιτήσεως για έκδοση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής (στο εξής: έντυπο αιτήσεως), αν πληρούνται οι όροι που θέτει, μεταξύ άλλων, το άρθρο 6 του ίδιου κανονισμού, κατά το οποίο η δικαστική αρμοδιότητα προσδιορίζεται σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες του δικαίου της Ένωσης, ιδίως του κανονισμού 44/2001, και αν η αίτηση φαίνεται βάσιμη. Αν πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 8 του κανονισμού 1896/2006, το δικαστήριο εκδίδει, το συντομότερο δυνατόν, και, κατ' αρχήν, εντός τριάντα ημερών μετά την κατάθεση της αιτήσεως, ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής διά του τυποποιημένου εντύπου E που παρατίθεται στο παράρτημα V του κανονισμού αυτού, κατά το άρθρο 12, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.
- 35 Εν προκειμένω, από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η Thomas Cook προέβαλε την αναρμοδιότητα του δικαστηρίου εκδόσεως της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής υποστηρίζοντας ότι, μεταξύ των γενικών όρων της επίμαχης συναφθείσας με την Thurner Hotel συμβάσεως, υπάρχει ρήτρα παρεκτάσεως της διεθνούς δικαιοδοσίας υπέρ των βελγικών δικαστηρίων.
- 36 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 23, του κανονισμού 44/2001 ορίζει ότι, αν τα μέρη, από τα οποία ένα τουλάχιστον έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους, συμφώνησαν ότι ένα δικαστήριο ή τα δικαστήρια κράτους μέλους θα δικάζουν τις διαφορές που έχουν προκύψει ή που θα προκύψουν από συγκεκριμένη έννομη σχέση, το δικαστήριο αυτό ή τα δικαστήρια του κράτους αυτού έχουν διεθνή δικαιοδοσία, η δε δικαιοδοσία αυτή είναι αποκλειστική εκτός αν τα μέρη συμφώνησαν άλλως.

- 37 Πάντως, ακόμα και αν υποθεθεί ότι το άρθρο αυτό έχει εφαρμογή σε κατάσταση όπως αυτή της κύριας δίκης, τονίζεται ότι, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 16 του κανονισμού 1896/2006, το επιληφθέν δικαστήριο πρέπει να εξετάσει την αίτηση, περιλαμβανομένου του ζητήματος της δικαιοδοσίας και της περιγραφής των αποδεικτικών στοιχείων, βάσει των παρασχεθεισών με το έντυπο της αιτήσεως πληροφοριών. Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 8 του κανονισμού αυτού, το εν λόγω δικαστήριο εξετάζει, το συντομότερο δυνατόν και βάσει του εντύπου της αιτήσεως, αν πληρούνται οι τιθέμενες, μεταξύ άλλων στα άρθρα 6 και 7 του εν λόγω κανονισμού, προϋποθέσεις και αν η αίτηση φαίνεται βάσιμη.
- 38 Εξάλλου, το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο α', του κανονισμού 1896/2006 διευκρινίζει ότι ο καθού ενημερώνεται, με την ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, μεταξύ άλλων, ότι η διαταγή εκδόθηκε μόνο βάσει των πληροφοριών που παρέσχε ο αιτών και δεν επαληθεύτηκαν από το εν λόγω δικαστήριο, το δε άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού διευκρινίζει ότι η διαταγή αυτή θα καταστεί εκτελεστή εκτός εάν υποβληθούν αντιρρήσεις ενώπιον του δικαστηρίου, κατά το άρθρο 16. Τούτο προκύπτει επίσης σαφώς από την κοινοποίηση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής στον καθού μέσω του εντύπου E που παρατίθεται στο παράρτημα V του κανονισμού 1896/2006.
- 39 Επομένως, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, απόκειται στον καθού, όταν επιθυμεί να προβάλει ένσταση ελλείψεως διεθνούς αναρμοδιότητας του δικαστηρίου εκδόσεως της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής λόγω του προδήλως εσφαλμένου χαρακτήρα των πληροφοριών που παρέσχε ο αιτών στο έντυπο της αιτήσεως, να υποβάλει αντιρρήσεις εντός της προς τούτο προβλεπόμενης στο άρθρο 16 του κανονισμού 1896/2006 προθεσμίας.
- 40 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η δυνατότητα αυτή υποβολής αντιρρήσεων διευκολύνεται από το γεγονός ότι ο καθού δεν υποχρεούται να προσδιορίσει τους λόγους των αντιρρήσεων και δύναται να περιοριστεί στην αμφισβήτηση της αξιώσεως, κατά το άρθρο 16, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού.
- 41 Δεδομένου ότι σκοπός της θεσπιζόμενης με τον κανονισμό 1896/2006 διαδικασίας είναι η εξισορρόπηση της ταχύτητας και της αποτελεσματικότητας της ένδικης διαδικασίας με τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας, ο καθού πρέπει, συνεπώς, να ασκεί τα δικαιώματά του εντός των τασσομένων συναφώς προθεσμιών και, στη συνέχεια, να διαθέτει περιορισμένα μόνο μέσα για να αντιταχθεί στην εκτέλεση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.
- 42 Εξάλλου, υπενθυμίζεται ότι, όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 33 των προτάσεών του, η εξακρίβωση της διεθνούς δικαιοδοσίας του δικαστηρίου εκδόσεως στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής δύναται να εγείρει περίπλοκα νομικά ζητήματα, όπως το κύρος ρήτρας περί παρεκτάσεως της διεθνούς δικαιοδοσίας, η εκτίμηση της οποίας δύναται να απαιτεί πιο εμπεριστατωμένη εξέταση από αυτήν που πρέπει να διεξαχθεί στο πλαίσιο του άρθρου 8 του κανονισμού 1896/2006.
- 43 Επομένως, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υποθέσεως της κύριας δίκης, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι προδήλως η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής εκδόθηκε εσφαλμένως κατά του καθού, λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων που ορίζονται στον κανονισμό 1896/2006.
- 44 Δεύτερον, πρέπει να προσδιορισθεί αν, σε κατάσταση όπως αυτή της κύριας δίκης, πρέπει να θεωρηθεί ότι «προδήλως» η διαταγή αυτή εκδόθηκε εσφαλμένως λόγω άλλων «εξαιρετικών περιστάσεων», κατά το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006.
- 45 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, από την αιτιολογική σκέψη 25 του κανονισμού αυτού, η οποία αντανάκλα την αιτιολογική σκέψη 25 της τροποποιημένης προτάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για ευρωπαϊκή διαδικασία διαταγής πληρωμής, την οποία υπέβαλε η Επιτροπή κατά το άρθρο 250, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ [COM(2006) 57 τελικό], της οποίας κάνει μνεία το

αιτούν δικαστήριο, προκύπτει ότι οι «άλλες εξαιρετικές περιστάσεις» μπορούν, μεταξύ άλλων, να προσδιορίζουν την περίπτωση κατά την οποία η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής βασίζεται σε ψευδή στοιχεία παρασχεθέντα από τον αιτούντα στο έντυπο της αιτήσεως.

- 46 Πάντως, εν προκειμένω, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 32 της παρούσας αποφάσεως, ο καθού, προς στήριξη της αιτήσεώς του επανεξετάσεως, προέβαλε την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του δικαστηρίου εκδόσεως της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, υποστηρίζοντας ότι οι δύο συμβαλλόμενοι της κύριας δίκης συμφώνησαν επί της διεθνούς δικαιοδοσίας υπέρ των βελγικών δικαστηρίων.
- 47 Υπό τις συνθήκες αυτές, μετά την κοινοποίηση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής στον καθού, κατά τον κανονισμό 1896/2006, ο καθού, δεδομένου ότι δεν μπορούσε να αγνοεί την ύπαρξη τέτοιας ρήτρας περί παρεκτάσεως της διεθνούς δικαιοδοσίας, μπόρεσε να εκτιμήσει τον προδήλως εσφαλμένο χαρακτήρα των πληροφοριών που παρέσχε ο αιτών στο έντυπο της αιτήσεως, σχετικά, εν προκειμένω, με τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου εκδόσεως. Επομένως, είχε τη δυνατότητα να την προβάλει στο πλαίσιο υποβολής αντιρρήσεων του άρθρου 16 του κανονισμού 1896/2006.
- 48 Όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 25 του κανονισμού αυτού, η δυνατότητα επανεξετάσεως της διαταγής πληρωμής, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 20 του κανονισμού 1896/2006, δεν πρέπει να καταλήγει στην παροχή δεύτερης ευκαιρίας στον καθού να αντικρούσει την αξίωση.
- 49 Επομένως, σε κατάσταση όπως αυτή της κύριας δίκης, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η διαταγή πληρωμής εκδόθηκε εσφαλμένως λόγω «εξαιρετικών περιστάσεων» κατά το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006.
- 50 Ερμηνεία αυτή της εν λόγω διατάξεως υπ' αυτή την έννοια ενισχύεται από τον σκοπό τον οποίο επιδιώκει ο κανονισμός αυτός. Συγκεκριμένα, από την αιτιολογική σκέψη 9 και το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού, προκύπτει ότι ο κανονισμός αυτός έχει σκοπό την απλούστευση, επιτάχυνση και μείωση των εξόδων της εκδικάσεως διαφορών για διασυνοριακές υποθέσεις όσον αφορά μη αμφισβητούμενες χρηματικές αξιώσεις με τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας διαταγής πληρωμής. Η αιτιολογική σκέψη 29 του κανονισμού 1896/2006 προσθέτει ότι ο επιδιωκόμενος σκοπός είναι η καθιέρωση ενιαίου και ταχέος μηχανισμού για την είσπραξη των αξιώσεων αυτών.
- 51 Ωστόσο, ο σκοπός αυτός διακυβεύεται αν, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006 έχει την έννοια ότι παρέχει στον καθού τη δυνατότητα να ζητεί την επανεξέταση της αιτήσεως εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.
- 52 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006 έχει την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, δεν επιτρέπει στον καθού, στον οποίο κοινοποιήθηκε, σύμφωνα με τον κανονισμό αυτό, ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, να ζητήσει βασίμως την επανεξέταση της διαταγής αυτής προβάλλοντας ότι το δικαστήριο εκδόσεως της εσφαλμένως έκρινε εαυτό αρμόδιο βάσει των φερομένων ως ψευδών στοιχείων που παρέσχε ο αιτών στο έντυπο της αιτήσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 53 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπόμπιτος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 936/2012 της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2012, έχει την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, δεν επιτρέπει στον καθού, στον οποίο κοινοποιήθηκε, σύμφωνα με τον κανονισμό αυτό, ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, να ζητήσει βασίμως την επανεξέταση της διαταγής αυτής προβάλλοντας ότι το δικαστήριο εκδόσεώς της εσφαλμένως έκρινε εαυτό αρμόδιο βάσει των φερομένων ως ψευδών στοιχείων που παρέσχε ο αιτών στο έντυπο της αιτήσεως της εν λόγω διαταγής πληρωμής.

(υπογραφές)